

Copyright © 2004 by Weiss Family Limited Partnership 1, LLP
All rights reserved, including the right of reproduction in
whole or in part in any form.
Published by Free Press

Copyright © 2006, 2013, 2019 EDITURA FOR YOU

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Alexandru Buican

DTP: Prosperity Exprim (Felicia Drăgușin)

Design copertă: Andrea Nastac

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WEISS, BRIAN L.

Același suflet, mai multe trupuri : descoperă puterea vindecătoare a vieților viitoare prin terapia progresiei / dr. Brian Weiss ; trad. din lb. engleză de Monica Vișan. – Ed. reviz.. – București : For You, 2019

ISBN 978-606-639-269-3

I. Vișan, Monica (trad.)

159.9

Editura For You

Tel./fax. 021/665.62.23

Mobil: 0724.212.695; 0724.212.691

E-mail: comenzi@editura-foryou.ro

Website: www.editura-foryou.ro

Facebook: Editura-For-You

Instagram: @edituraforyou/

Twitter: @EdituraForYou

Printed in Romania

ISBN 978-606-639-269-3

Dr. Brian Weiss

Același suflet,

mai multe trupuri

*Descoperă puterea vindecătoare
a vieților viitoare prin terapia progresiei*

Vai să te întâlnești cu un om care nu se aminteste de viața sa anterioră. În cartea *Multe trupuri, una singură suflete*, doctorul Brian Weiss prezintă o metodă de terapie în care se încercă să se rezolvă problema de către "trupul de față" și nu cel de la urmă. Traducere din limba engleză de Monica Vișan

Acest lucru se poate explica prin faptul că în cadrul unei terapii progresive, pacientul nu este învățat să se amintească de viața sa anterioră. El poate să se amintească de unele situații, dar nu de toate. Aceasta constă într-o sprijinire de la partea de astăzi, fără amintirile de la vîîî din trecut și – în același timp – din viitor.

Editura For You
București

Despre autor

Dr. Weiss are un cabinet privat în Miami, în Florida. De asemenea, el realizează seminare și ateliere de lucru experimentale la scară națională și internațională, precum și programe de pregătire pentru persoane de aceeași profesie. Dr. Weiss a înregistrat câteva materiale audio în care îi ajută pe oameni să descopere și să învețe tehnici de meditație, vindecare, relaxare profundă, regresie, precum și alte exerciții de vizualizare.

Pentru mai multe informații: <http://www.brianweiss.com/>.

În limba română i-au apărut și cărțile *Mesaje de la Maeștri și Multe vieți, mulți maeștri*, ambele publicate de Editura For You.

Cuprins

<i>Nota autorului</i>	5
<i>Prefață</i>	7
Capitolul 1. Nemurirea.....	15
Capitolul 2. George: Controlul mâniei.....	29
Capitolul 3. Victoria, Evelyn și Michelle: Sănătatea	47
Capitolul 4. Samantha și Max: Empatia.....	73
Capitolul 5. Hugh și Chitra: Compasiunea	95
Capitolul 6. Paul: Răbdarea și înțelegerea	117
Capitolul 7. Emily, Joyce, Roberta și Anne: Nonviolența	133
Capitolul 8. Bruce: Relațiile.....	151
Capitolul 9. Patrick: Siguranța	165
Capitolul 10. John: Liber arbitru și destin.....	181
Capitolul 11. Contemplarea și meditația.....	199
Capitolul 12. David: Spiritualitatea.....	215
Capitolul 13. Jennifer și Cristina: Iubirea	233
Capitolul 14. Gary: Viitorul	253
<i>Cuvinte de mulțumire</i>	269
<i>Despre autor.....</i>	270

Capitolul 1

Nemurirea

Cu toții suntem nemuritori.

Nu mă refer doar la simpla transmitere a genelor, a credințelor, a particularităților și a „felului nostru de a fi“ copiilor noștri – iar ei, la rândul lor, copiilor lor, aşa cum se întâmplă în realitate. Nici nu mă refer la faptul că realizările noastre – lucrările de artă, noua manieră de a face pantofi, ideea revoluționară, rețeta de plăcintă cu afine – trăiesc și după dispariția noastră, deși cu siguranță că aşa este. Mă refer la faptul că cea mai importantă parte din noi, sufletul, este nemuritor.

Sigmund Freud a descris mintea ca funcționând pe diferite niveluri. Printre acestea se numără și ceea ce el a numit „mintea inconștientă“, de care, prin definiție, nu suntem conștienți, dar care stochează toate experiențele noastre și ne impulsionează să acționăm, să gândim, să reacționăm, să simțim. Doar prin accesarea inconștientului, a observat el, putem să aflăm cine suntem și, cu ajutorul acestei cunoașteri, să ne vindecăm. Unii au fost de părere că acesta este sufletul, ceea ce Freud numea „inconștient“. Iar prin munca mea, în care aplic hipnoza regresivă – și mai târziu pe cea progresivă –, cu ajutorul căreia oamenii

au acces la vieți trecute și viitoare, astfel încât ei să se poată vindeca mai ușor pe ei însăși, observ același lucru: activitatea sufletului nemuritor.

Cred că fiecare dintre noi are un suflet care există după moartea corpului fizic și care revine, iar și iar, în alte corpuri, într-un efort progresiv de a ajunge într-un plan superior. Una dintre întrebările care se pun cel mai des este: „De unde vin sufletele, atâta vreme cât acum există mult mai mulți oameni decât la începuturile lumii?“ Le-am pus această întrebare multor pacienți, iar răspunsul este întotdeauna același: „Acesta nu este singurul loc unde sunt suflete. Există multe dimensiuni, multe niveluri diferite de conștiință unde există suflete.“ De ce credem că acesta este singurul loc? Energia nu cunoaște limite. Aceasta este o școală ca multe altele. De asemenea, câțiva pacienți mi-au spus că sufletele pot să se divizeze și să aibă experiențe simultane. Nu există nicio dovdă empirică a acestui lucru; sufletul nu are ADN – cel puțin, nu unul fizic, asemenea celui descris de către oamenii de știință James Watson și Francis Crick, laureați ai Premiului Nobel. Dar povestirile ce dovedesc asta sunt copleșitoare și, în ceea ce mă privește, sunt în mod clar inatacabile. Am observat asta aproape în fiecare zi de când Catherine m-a luat cu ea în vremuri trecute extrem de diferite, cum ar fi Arabia anului 1863 î.Hr. și Spania anului 1756.

De exemplu, există Elizabeth și Pedro – în cartea *Only love is real [Doar iubirea este reală]* –, iubiți din vieți anterioare care sunt din nou împreună acum; Linda (în cartea *Prin timp, spre vindecare**), ghilotinată în Scoția, căsătorită în Italia, secole mai târziu, cu bunicul ei din viață actuală și, mai târziu, îmbătrânind în Olanda, înconjurate de familia ei numeroasă și iubitoare; Dan, Laura și Hope (în cartea *Mesaje de la Maeștri*) și alte patru sute de

Același suflet, mai multe trupuri

persoane – despre unele am scris, despre cele mai multe dintre ele, nu – ale căror suflete au călătorit prin vieți trecute, purtând partea nemuritoare din ele până în prezent. (Unii dintre acești pacienți puteau vorbi, în viațile lor trecute, limbi străine pe care nu le studiaseră niciodată în această viață – fenomen numit xenoglosie și care este o „dovadă“ extraordinară că cele relatate sunt adevărate.)

Când pacienții mei și-au amintit viețile anterioare, traumele care îi făcuseră să vină la mine au fost alinate, iar în unele cazuri chiar vindecate. Acesta este unul dintre principalele scopuri ale sufletului: să avanseze spre vindecare. Dacă aș fi fost singurul care observă astfel de cazuri, ai fi putut spune că i-am căzut pradă unei halucinații sau că mi-am pierdut mințile, dar budiștii și hindușii relatează de mii de ani încoace despre viețile trecute.

Reîncarnarea era cuprinsă în *Noul Testament* până în vremea împăratului Constantin, când romani au cenzurat-o. Iisus însuși se poate să fi crezut în ea, deoarece El i-a întrebat pe apostoli dacă l-au recunoscut pe Ilie reîntrupat în Ioan Botezătorul. Ilie trăise cu nouă sute de ani înainte de Ioan. Aceasta este o doctrină fundamentală a misticismului ebraic, iar în unele secte a fost învățătura de bază, până la începutul secolului IX.

Sute de alți terapeuți au înregistrat mii de regresii în vieți trecute și multe dintre experiențele pacienților au fost verificate. Eu însuși am verificat detalii specifice și evenimente înregistrate în amintirile pe care Catherine și alții le-au avut despre vieți trecute, detalii precise și evenimente imposibil de pus pe seama unor amintiri false sau a fanteziei. Nu mă mai îndoiesc că reîncarnarea este reală. Sufletele noastre au mai trăit și vor trăi din nou. Aceasta este nemurirea noastră.

Cu puțin înainte de a muri, sufletul nostru – acea parte din noi care știe când va părăsi corpul – se oprește pentru o clipă, plutind. În această stare, el poate să vadă

* Apărută în limba română la Editura For You. (n.red.)

culori, să audă voci și face o trecere în revistă a vieții care tocmai s-a încheiat. Acest fenomen se numește „experiență extracorporală” și a fost confirmat de mii de ori, în special de cercetările realizate de Elizabeth Kübler-Ross* și Raymond Moody. Fiecare dintre noi trece prin asta în momentul morții, dar numai câțiva s-au întors la viață și au povestit despre această experiență. Mi s-a relatat și mie un caz (l-am menționat pe scurt în *Only love is real*), nu direct de către pacientă, ci de către cardiologul ei de la Centrul Medical Mount Sinai, din Miami, un om de știință foarte bine pregătit profesional și foarte ancorat în realitate. Pacienta, o doamnă diabetică în vîrstă, a fost internată pentru câteva analize. Pe durata spitalizării, a suferit un infarct (înima i s-a oprit) și a intrat în comă. Medicii aveau puține speranțe. Totuși, au încercat tot ce s-a putut pentru a o resuscita și l-au chemat pe cardiolog în ajutor. El a venit în fugă la secția de terapie intensivă și, în grada lui, și-a scăpat stiloul de aur, un model deosebit, care s-a rostogolit prin încăpere până a ajuns sub o fereastră. În timpul unei scurte pauze în procesul de resuscitare, el l-a recuperat.

În timp ce echipa acționa asupra ei – a relatat mai târziu femeia –, ea a plutit în afara corpului și a urmărit întreaga procedură dintr-un punct situat deasupra patului pe care se afla, lângă fereastră. A urmărit totul cu mare atenție, deoarece ea era cea cea asupra căreia medicii acționau. Dorea să le vorbească, să-i asigure că e bine și că nu trebuie să acționeze atât de frenetic asupra ei, dar știa că nu o puteau auzi. Atunci când a încercat să-l bată pe cardiolog pe umăr, pentru a-i spune că e bine, mâna ei a trecut prin el, iar acesta nu a simțit nimic. Vedea tot ceea ce întâmpla în jurul corpului ei și auzea fiecare cuvânt rostit de medici; totuși, spre disperarea ei, nimeni nu o auzea.

* Autoarea cărții *Despre moarte și a muri*, traducere în limba română apărută la Editura For You. (n.red.)

Același suflet, mai multe trupuri

Eforturile medicilor au fost încununate de succes. Femeia a revenit la viață.

- Am urmărit întregul proces, i-a spus cardiologului. El era uluit.
- Nu se poate. Erai inconștientă. Erai în comă!
- Ai scăpat pe jos un stilou frumos, a spus. Probabil că este foarte valoros.
- L-am văzut?
- Tocmai ţi-am spus că da.

Și a continuat descriind stiloul, hainele pe care le purtau medicii și asistentele, în ce ordine au intrat și au ieșit de la terapie intensivă și ce a făcut fiecare, lucruri pe care nu le-ar fi putut cunoaște cineva care nu a fost prezent.

Cardiologul era încă șocat atunci când mi-a povestit cele întâmplări, câteva zile mai târziu. El a confirmat că tot ceea ce relatase și descrisește femeia era conform cu realitatea. Totuși, fără îndoială, ea nu era conștientă; mai mult, orbise cu mai mult de cinci ani în urmă! Sufletul ei poseda capacitatea de a vedea, nu corpul.

De atunci, cardiologul mi-a mai povestit despre pacienți aflați pe patul de moarte care vedeau oameni cunoscuți trecuți de mult în neființă și care-i așteptau să-i ducă dincolo. Aceștia erau pacienți care nu urmău vreun tratament medicamentos și, prin urmare, erau lucizi. Unul a relatat cum bunica lui aștepta răbdătoare, aşezată pe un scaun în camera de spital, să-i sosească sfârșitul. O alta era vizitată de copilul ei care murise de mic. Cardiologul a observat că acești pacienți priveau moartea cu calm și seninătate. S-a obișnuit să le spună pacienților: „Sunt foarte interesat de ceea ce simți și de ceea ce ţi se întâmplă. Indiferent cât de ciudat sau straniu ţi s-ar părea, poți vorbi deschis cu mine.“ Atunci când o făcea, frica lor de moarte scădea.

Cel mai adesea, cei care sunt resuscitați spun că văd o lumină – de obicei aurie, îndepărtată, ca și când ar fi la

capătul unui tunel. Andrea, reporteră de știri la o rețea importantă de televiziune, mi-a permis să o hipnotizez și a descriș viața ei de femeie la o fermă situată în Marile Câmpii, în secolul al XIX-lea. La sfârșitul lungii ei vieții, a plutit deasupra trupului, urmărindu-l de departe. Apoi, a simțit cum este atrasă către o lumină – în cazul ei, de culoare albastră, distanțându-se din ce în ce mai mult de corp și îndreptându-se spre o nouă viață, încă neclară. Aceasta este o experiență obișnuită, aproape clasică, de moarte clinică, doar că Andrea povestea despre cineva dintr-o viață trecută – despre ea însăși – care murise cu mai mult de 100 de ani în urmă.

Unde se duce sufletul după ce părăsește corpul? Nu sunt sigur. S-ar putea să nu existe un termen pentru acest loc. Eu îl consider o altă dimensiune, un nivel sau o stare superioară de conștiință. Cu siguranță că sufletul există în afara corpului exterior și că face legătura nu numai cu viețile trecute ale persoanei care tocmai a plecat, ci și cu toate celelalte suflete. Noi murim din punct de vedere fizic, dar această parte din noi este indestructibilă și nemuritoare.

Sufletul este etern. În final, există probabil un singur suflet, o singură energie. Mulți îl numesc „Dumnezeu“, în timp ce alții îl numesc „iubire“; în fond, numele nu contează.

Eu văd sufletul ca pe un corp de energie care se unește cu energia universală, apoi se divide din nou, intact, când revine la o nouă viață. Înainte de a se contopi cu Unicul, privește corpul pe care l-a părăsit și realizează ceea ce eu numesc o trecere în revistă, o analiză a vieții ce tocmai s-a încheiat. Această trecere în revistă este făcută cu o blândete și o atenție pline de iubire; nu cu scopul de a pedepsi, ci cu acela de a învăța.

Sufletul tău își înregistrează experiențele. Acum, după ce a părăsit corpul, el simte într-un mod mult mai

Același suflet, mai multe trupuri

intens aprecierea și recunoștința tuturor celor pe care i-ai ajutat și i-ai iubit. În mod similar, el simte la fel de intens durerea, mânia și deznașejdea tuturor celor pe care i-ai rănit sau trădat. Astfel, sufletul învață să nu facă lucruri dăunătoare, ci să dea dovadă de compasiune.

Odată ce sufletul termină această trecere în revistă, el pare să se îndepărteze de corp – deseori descoperind lumina minunată pe care a văzut-o strămoșul lui Andrea, deși acest lucru se poate să nu se întâmple imediat. Nu contează; lumina este întotdeauna acolo. Uneori, apar și alte suflete în jur – le-ai putea spune „maestri“ sau „ghizi“ –, care sunt foarte înțelepte și îți ajută sufletul în drumul lui către Unicul. La un anumit nivel, sufletul tău se contopește cu lumina, dar își păstrează, totuși, conștiința individuală, astfel încât să poată învăța în partea cealaltă. Este o contopire simultană cu o lumină mai mare (la capătul călătoriei nemuritoare, contopirea va fi completă), însotită de sentimente de extaz și bucurie indescribibile și de conștiință că rămâne individualizat și că are încă lecții de învățat – atât pe Pământ, cât și de cealaltă parte. În final – timpul diferă –, sufletul hotărăște să revină într-un alt corp și, când se reîntrupează, senzația de contopire se pierde. Unii cred că apare o tristețe profundă odată cu separarea de această măreție, acest extaz al contopirii dintre energie și lumină – și poate că aşa și este.

În prezent, pe Pământ, noi suntem indivizi separați, dar individualizarea este o iluzie caracteristică acestui plan, acestei dimensiuni, acestei planete. Da, suntem aici, la fel de reali și de solizi ca scaunul pe care probabil stai în timp ce citești. Dar oamenii de știință știu că un scaun făcut doar din atomi, molecule și energie este un scaun și este și energie.

Suntem oameni finiți, dar suntem și nemuritori.

Cred că, la nivelul cel mai înalt, toate sufletele sunt conectate. Ideea că suntem individualizați, separați este iluzia noastră sau marea amăgire. Chiar dacă ne referim la planul fizic, noi suntem conectați la toate celelalte suflete. Prin urmare, într-o sferă diferită, noi suntem cu toții unul. În această lume, corpurile noastre sunt dense și grele din punct de vedere fizic și suferă de boli. Dar cred că în planurile superioare nu există boli fizice. În planurile și mai înalte nu există nimic fizic, ci doar conștiință pură. și dincolo de asta – mult dincolo și de asta –, pe tărâmuri pe care înțelegerea noastră nu le poate cuprinde și unde toate sufletele sunt Una, nu există nici măcar timp. Aceasta înseamnă că viețile trecute, prezente și viitoare se pot desfășura simultan.

Sunt medic și psihiatru, iar vindecarea este pasiunea vieții mele. Cred că fiecare dintre noi este, instinctiv, impulsionat către vindecare și creștere spirituală, către înțelegere și compasiune, către evoluție. Cred că noi progresăm din punct de vedere spiritual – și nu regresăm. Inconștientul (sau subconștientul, supraconștientul, sufletul) este prevăzut cu un mecanism care-l dirijează pe o cale pozitivă de evoluție spirituală. Cu alte cuvinte, sufletul evoluază tot timpul către sănătate. La un nivel superior, timpul se măsoară în lecții învățate, deși pe Pământ aceasta are o desfășurare cronologică. Traim atât în dimensiunea timpului, cât și în afara ei. Viețile noastre trecute și viitoare converg în prezent și, dacă ele ne pot călăuzi către vindecare acum – astfel încât viețile noastre actuale să fie mai sănătoase și mai împlinite spiritual –, vom progrăsa. Se formează o buclă ce pleacă din viața actuală către cele viitoare și de acolo primim informații referitoare la consecințele faptelor noastre de acum, în încercarea de a ne face să ne îmbunătățim viața viitoare chiar în timp ce o trăim pe aceasta.

Același suflet, mai multe trupuri

Cred că mulți dintre noi își petrec prea mult timp gândindu-se la posibilele niveluri superioare de înțelegere. Această chestiune reprezintă un subiect fascinant, dar scopul nostru aici este de a ne vindeca atât timp cât ne aflăm în lumea fizică. Văd foarte mulți oameni, în special adepti ai curentului New Age, care nu sunt bine ancorați în această lume – nu sunt prezenți aici și acum. Progresul în domenii precum contemplarea și meditația este important, dar cei care-și petrec viața în izolare ar trebui să înțeleagă că suntem o specie socială și că cei care nu beneficiază de bucuriile planului fizic, de plăcerile oferite de simțuri, nu învață lecția completă pe care o presupune această viață.

După cum am spus, până de curând am practicat doar hipnoza regresivă, pentru ca pacienții să-și vadă și să-și înțeleagă viețile anterioare. Acum am început să aplic hipnoza progresivă. Însă, chiar și dacă studiem doar viețile noastre anterioare, putem observa cum am evoluat de-a lungul lor. Toate viețile noastre reprezintă o ocazie de a învăța și, în cazul în care, după ce ne vedem viețile anterioare, căpătăm mai multă înțelepciune, atunci, cu ajutorul liberului arbitru – adică liberul arbitru conștient și liberul arbitru al sufletului –, ne putem influența prezentul.

Sufletul nostru ne alege părinții, deoarece tendința noastră este de a continua procesul de învățare pentru a înainta către vindecare. Alegem ce urmează să facem în actuala viață exact din același motiv. Nu alegem părinți abuzivi, deoarece nimeni nu dorește un tratament abuziv. Totuși, unii părinți devin abuzivi (este liberul lor arbitru), iar într-o viață ulterioară – sau poate chiar în aceasta – ei vor învăța lecția compasiunii și vor încerca să se mai comporte abuziv.

Eu am ales să revin ca fiul lui Alvin și al lui Dorothy Weiss și să devin psihiatru. În viața anterioară am fost lupător în grupările de rezistență din Cehoslovacia și am fost

omorât în 1942 sau 1943. Poate că modul în care am murit m-a făcut să studiez acum nemurirea; poate că dorința mea de a studia și de a preda a fost un rest dintr-o viață anterioară când eram preot în străvechea Babilonie. Oricum, am ales să revin ca Brian Weiss pentru a învăță cât mai mult și pentru a-mi împărtăși cunoștințele cu ceilalți, devenind un vindecător. Mi-am ales părinții aceștia pentru că mi-a fost mai ușor să învăț alături de ei. Tatăl meu îi respecta foarte mult pe cei cu studii universitare și dorea să devin medic. De asemenea, el era interesat de religie și m-a învățat despre iudaism, dar nu m-a forțat. Astfel, am devenit un rabin laic, un psihiatru.

Mama mea era o persoană iubitoare și nu judeca pe nimeni. Mi-a oferit o senzație de siguranță care, mai târziu, mi-a permis să-mi risc cariera și stabilitatea financiară publicând *Multe vieți, mulți maestri*. Niciunul dintre părinți nu era spiritualizat din punctul de vedere al mișcării New Age și nici nu credea în reîncarnare. I-am ales, se pare, deoarece mi-au oferit sprijinul și libertatea de a-mi urma calea. A mai fost oare cineva implicat în luarea acestei decizii? Mă întreb. Spirite, ghizi, îngeri, toți făcând parte dintr-un singur suflet? Nu știu.

Este adevărat, unele suflete aleg să revină ca Saddam Hussein, altele ca Osama bin Laden. Cred că ele revin pentru a avea cât mai multe ocazii de a învăță – la fel ca mine și ca tine. Inițial, ele nu au ales să se întoarcă pentru a face rău, pentru a provoca violență și pentru a amplasa bombe care să omoare oameni și să devină teroriști. Ei au venit înapoi pentru a se opune unui impuls căruia e posibil să-i fi căzut pradă în viețile trecute. Ei au venit înapoi pentru un soi de test practic în această școală în care trăim – și l-au picat cu brio.

Toate acestea sunt, bineînțeles, speculații, dar cred că sufletele lor au venit înapoi într-un efort de a găsi

Același suflet, mai multe trupuri

alternative la violență, prejudecată și ură. (Sufletul părintelui care a abuzat de copil vine înapoi din același motiv.) Ei au acumulat bani și putere și au fost puși în fața posibilității de a alege violență sau compasiunea, prejudecările sau învățătura, ura sau iubirea. De data aceasta, știm ce decizie au luat. Ei vor trebui să revină, să se confrunte cu consecințele faptelor lor, să fie puși din nou în fața acestor alegeri – până ce vor fi în stare să avanseze.

Studentii mă întreabă de ce ar alege cineva să se întoarcă într-o mahala plină de şobolani din Bogota sau Harlem. Călugării budisti pe care i-am întâlnit în preajma lui Dalai Lama rând de această întrebare, deoarece ei consideră viața ca fiind un spectacol de teatru. Omul din mahala este doar un rol; în următoarea viață, același actor va apărea ca prinț. Cred că noi alegem să revenim într-un apartament plin cu şobolani deoarece trebuie să înțelegem cum este să fii sărac; în alte vieți vom fi bogăți. Trebuie să fim bogăți, săraci, bărbați, femei, sănătoși, bolnaviocioși, mici, mari, puternici și slabii. Dacă într-o viață sunt bogat și cineva trăiește la fel cum am trăit eu odată, în mahalalele din Bogota, atunci voi fi dispus s-o ajut pe acea persoană, deoarece asta va însemna un pas în propria evoluție.

Aici acționează două elemente esențiale. În primul rând, nu putem învăța totul într-o singură viață. Asta nu contează, pentru că vor urma nenumărate vieți. În al doilea rând, de fiecare dată când ne întoarcem o facem pentru a fi vindecați.

Viețile noastre reprezintă o suită de trepte pe scara evoluției. Atunci, unde suntem noi când ajungem pe ultima treaptă? Probabil la cel mai înalt nivel spiritual, pe care unii îl numesc Paradis sau Nirvana.

Cred că planeta noastră a fost creată ca loc în care să poți experimenta emoții, senzații, sentimente și relații. Aici ne putem îndrăgosti și putem simți mari plăceri și